

jf. art. 21, og kendes endvidere også fra fusionsdirektivets art. 3 og 4.

Der åbnes imidlertid i art. 24, der svarer til fusionsdirektivets art. 30, adgang for, at direktivet finder anvendelse, når det i en medlemsstats lovgivning tillades, at det kontante udligningsbeløb overstiger 10%. I lighed med fusionsdefinitionen i § 134, stk. 1, definerer § 136, stk. 1, derfor spaltning som forudsat i direktivet, dog således at der ikke foreskrives pligt til at yde vederlaget til aktionærerne i form af aktier i de modtagende selskaber eller til at begrænse det kontante udligningsbeløb.

Det er direktivets udgangspunkt, at det spaltede selskab ophører ved spaltning. I art. 25 gives der dog adgang til at tillade spaltningstransaktioner, uden at det spaltede selskab ophører. Denne adgang foreslås gennemført i § 136, stk. 1, 2. pkt, men vederlaget skal ifølge art. 2, stk. 1, og art. 21, stk. 1, ydes til det spaltede selskabs aktionærer, ikke til dette selskab selv. Der kan således ikke ved spaltningen etableres en koncern med det spaltede selskab som moderselskab.

Spaltningen kan gennemføres som udskillelse af aktiver og passiver til nye selskaber, til bestående selskaber eller til en kombination heraf.

Beslutning om spaltning af et aktieselskab træffes med det flertal, der kræves til ændring af selskabets vedtægter, jf. § 78 og § 79, stk. 2, nr. 5, som affattet ved forslagets § 1, nr. 75. Herved iagttages direktivets art. 5, stk. 1. Stilles der i selskabets vedtægter skærpede krav til beslutning om vedtægtsændring, skal disse iagttages, jf. § 78, sidste punktum. Det bemærkes dog, at kravene til beslutning om selskabets opløsning ikke skal iagttages.

Kravene til vedtagelse af en spaltning foreslås gennemført i overensstemmelse med direktivets hovedregel, dvs. uden adgang for eventuelle minoritetsaktionærer til at forlange deres aktier indløst. Minoriteten beskyttes i tilfælde af en spaltningstilslutning, der forrykker retsforholdet mellem aktionærerne ved en disproportional fordeling af aktierne i de modtagende selskaber, af de skærpede majoritetskrav i § 79, stk. 2, nr. 5, jf. forslagets § 1, nr. 75. Herudover beskyttes minoriteten af adgangen til at kræve erstatning efter § 134 f.

Såvel spaltning som fusion er kendetegnet ved overførsel af aktiver til en anden juridisk person samt debitorskifte. En spaltningstransaktion har således væsentlige lighedspunkter med en fusionstransaktion, og på denne baggrund foreslås det i § 136, stk. 2, at en spaltning reguleres af samme regler som en fusion. Ved gennemførelsen af en spaltningstransaktion indgår derfor følgende elementer:

§ 134. Hvis alle aktiver og al gæld overdrages, opløses selskabet uden likvidation.

§ 134 a. Udarbejdelse af en spaltningsplan, jf. direktivets art. 3.

§ 134 b, stk. 1. Udarbejdelse af en skriftlig redegørelse fra bestyrelsen i hvert af de deltagende selskaber, jf. direktivets art. 7.

§§ 6 a og 33, stk. 1. Udarbejdelse af vurderingserklæring vedrørende apportindskud. Erklæringen skal indgå i bestyrelsens redegørelse, jf. direktivets art. 7, stk. 2, 2. afsnit. Såvel ved egentlig fusion (altså sammensmeltning af selskaber til et nyt) som ved stiftelse af selskaber ved spaltning og ved kapitalforhøjelser gennemført ved spaltning skal der udarbejdes en vurderingsberetning, idet spaltning efter 6. selskabsdirektiv ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i art. 27, stk. 3, i 2. selskabsdirektiv, som fusion er. Denne bestemmelse giver medlemsstaterne mulighed for at undlade at fordre udarbejdelse af en vurderingsberetning ved fusionskapitalforhøjelse. Denne hjemmel er udnyttet i § 33, stk. 2.

§ 134 b, stk. 2. Udarbejdelse af en fælles regnskabsopstilling. Regnskabsopstillingen, jf. direktivets art. 9, stk. 1, litra c, jf. stk. 2, skal vise samtlige aktiver og passiver i det selskab, der skal spaltes, samt de reguleringer spaltningen antages at ville medføre. Endvidere skal der udarbejdes åbningsbalance for hvert af de selskaber, der har deltaget i spaltningen.

§ 134 c. Udarbejdelse af sagkyndige erklæringer vedrørende vederlaget til aktionærerne i det selskab, der skal spaltes, og erklæring om, hvorvidt kreditorerne i de enkelte selskaber er tilstrækkelig sikrede, jf. direktivets art. 8.

§ 134 d, stk. 2. Offentliggørelse af spaltningsplanen, jf. direktivets art. 4.

§ 134 e, stk. 5. Fremlæggelse af dokumenter på selskabets kontor til aktionærernes brug, jf. direktivets art. 9.

§ 134 g. Eventuel sikkerhedsstillelse for uforfaldne krav i det spaltede selskab, jf. direktivets art. 12, stk. 2.

§ 134 h. Spaltningens retsvirkninger, jf. direktivets art. 15 og 17.

§ 134 i. Anmeldelse af spaltningen til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. direktivets art. 16.

Direktivets art. 12, stk. 3, foreslås gennemført i § 136, stk. 3. De modtagende selskaber og det eventuelt fortsat bestående selskab hæfter således solidarisk og subsidiært for de forpligtelser, der i forbindelse med spaltningen enten er forblevet i det spaltede selskab eller er overført til de modtagende selskaber. Det enkelte subsidiært hæftende selskab hæfter